

Jerzy Regulski

Senator z województwa jeleniogórskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 118 155 głosów, czyli 62,95% oddanych głosów ważnych (187 701).

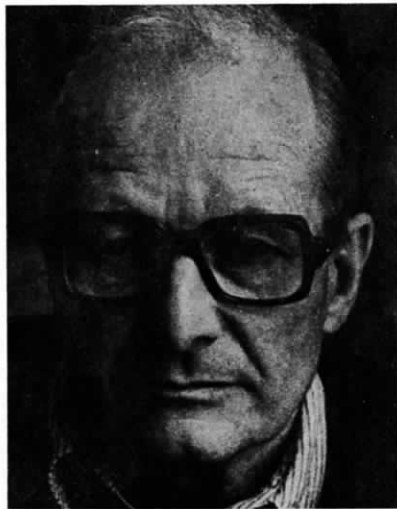
Członek Komisji: Samorządu Terytorialnego;
Spraw Emigracji i Polaków za Granicą.

Urodził się 9.07.1924 w Zarybiu k. Warszawy. Ojciec Janusz był przemysłowcem w branży elektrotechnicznej (m.in. w spółce Siła i Światło); matka Halina była pionierką automobilizmu kobiecego w Polsce.

Maturę zdał na tajnych kompletach w czasie okupacji. W 1947 ukończył Wydział Inżynierii Politechniki Warszawskiej, w 1964—1965 odbył studia podyplomowe w Centre de Recherche d'Urbanisme w Paryżu. Tytuł dr. nauk technicznych uzyskał w 1963, dr. hab. w 1969, prof. nadzwyczajnego nauk ekonomicznych w 1974, a prof. zwyczajnego w 1985.

Po studiach przez krótki czas był asystentem na PW, potem pracował jako inż. budowlany w Warszawie. W 1959—1972 kierownik Zakładu Ekonomiki, a w 1972—1974 wicedyrektor Instytutu Urbanistyki i Architektury. W 1974 został kierownikiem Zakładu Ekonomiki Rozwoju Miast, a w 1975 profesorem Uniwersytetu Łódzkiego. Od 1981 kierownik Zakładu Gospodarki Regionalnej w Instytucie Nauk Ekonomicznych PAN. Wykładał na kilkudziesięciu uniwersytetach zagranicznych; wielokrotnie był ekspertem ONZ. Od 1956 członek Towarzystwa Urbanistów Polskich (od 1986 wiceprzewodniczący ZG), od 1969 Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN. Jest też członkiem rady European Association of Schools of Planning i biura International Society of City and Regional Planners. W 1980 został członkiem honorowym Department of Urban and Regional Studies University of Birmingham. Autor ok. 200 publikacji naukowych, w tym książek: *Urban Planning Systems: Experience, Theory, Proposals* (1976), *Rozwój miast w Polsce. Aktualne problemy* (1980), *La pianificazione della città: un approccio sistemico* (1981), *Ekonomika miasta* (1982); *Planowanie miast* (1986).

W okresie studiów działacz zarządu „Bratniej Pomocy” na PW, w 1945 skazany na rok więzienia, w 1948 usunięty z asystentury. W 1978—1981 uczestniczył w

pracach Konwersatorium „Doświadczenie i Przyszłość”, w 1981 współorganizator niezależnej grupy zajmującej się samorządami terytorialnymi. Przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego w Komitecie Obywatelskim. Uczestniczył w negocjacjach Okrągłego Stołu jako członek podzespołu ds. stowarzyszeń i samorządu terytorialnego. 25.10.1989 powołany na stanowisko Pełnomocnika Rządu ds. Reformy Samorządu Terytorialnego.

Żonaty; żona Danuta, redaktor, jest pracownikiem Wydziału Architektury PW; ma dwoje dzieci: córka Joanna wykłada geografię na Uniwersytecie w New Jersey, a syn Michał biologię na Yale University.